

РЕШЕНИЕ

№ 863

гр. София, 15.02.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 67 състав, в публично заседание на 18.01.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Жанета Малинова

при участието на секретаря Детелина Начева и при участието на прокурора Моника Малинова, като разгледа дело номер **12429** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващите от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 84, ал.2 от Закона за убежището и бежанците.

Образувано е по жалба на Ш. К. Е., ЛНЧ [ЕГН], гражданин на Федерална Република Н., чрез адв. К. С. от САК, [населено място], пл.“П.Р.С.“ № 6, ет.2 против Решение № УП-ОК21/04.12.2020г. на Интервюиращ орган на Държавна агенция за бежанците(ДАБ), с което на основание чл. 70, ал.1, във вр. чл.13, ал.1, т.1,2,11 и 15 от ЗУБ е отхвърлена молбата на чужденеца за международна закрила.

В жалбата се поддържат оплаквания, че обжалваното решение е нищожно и незаконосъобразно, като постановено в нарушение на административно-производствените правила по чл. 35 и чл. 36 от АПК, в нарушение принципа за съразмерност на чл. 6 от АПК и в нарушение на материалния закон. Поддържа се, че в хода на административното производство не са изяснени съществени факти и обстоятелства от значение за случая, в нарушение на чл. 75, ал.2 от ЗУБ.

Наведените в жалбата доводи за незаконосъобразност на оспореното решение се квалифицират от съда като твърдения за наличие на всички отменителни основания по чл. 146, т.1-5 вкл. от АПК. В жалбата се развиват подробни съображения в тази насока. Заявено е искане да се отмени обжалваното решение и преписката да се върне на административния орган със законните последици.

В съдебно заседание жалбоподателят се представлява от адв. К. С., който поддържа жалбата, по изложените в нея съображения. Претендира присъждане на направените по делото разноски, представляващи адвокатско възнаграждение. Допълнителни съображения за незаконосъобразност на оспореното решение развива в представена в срок писмена защита.

Ответникът- Интервюиращ орган на Държавната агенция за бежанците, чрез процесуален представител юрк.Ч. в съдебно заседание оспорва жалбата, с искане да се отхвърли като неоснователна. Подробни съображения за законосъобразност на оспореното решение развива в представена в срок писмена защита.

Участващият по делото прокурор от Софийска градска прокуратура изразява становище за неоснователност на жалбата, с искане да се потвърди обжалваното решение като правилно и законосъобразно.

Доказателствата по делото са писмени. Прието е заверено копие на административната преписка, съдържаща CD-диск-файлове на доказателствата, съдържащи се в представената административна преписка.

Съдът, след като прецени събраните по делото доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност и във връзка с доводите на страните, приема за установено следното: Жалбата е подадена в срок, от лице-адресат на оспореното решение и срещу индивидуален административен акт, подлежащ на съдебен контрол, с оглед на което е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА. Разгледана по същество е НЕОСНОВАТЕЛНА, по следните съображения:

От приложената административната преписка се установява, че жалбоподателят е подал молба за международна закрила вх. № РД 09-1598 от 17.11.2020г. на РПЦ-С. до председателя на ДАБ за предоставяне на международна закрила. Същият е регистриран в ДАБ с регистрационен лист № УП-20531/17.11.2020г. с имената Е. Ш. К., дата на раждане-08.03.2000г. [населено място], Н., гражданство-Н., етническа принадлежност- игбо /ибо/, религия – католик; образование-средно; професия – студент; семейно положение - неженен; език, който владее – английски, ИБО, адрес в Р България-гр.С., [жк], [жилищен адрес]03. Чужденецът е подписал декларация по чл. 30, ал.1, т.3 от ЗУБ и е запознат със съдържанието ѝ, на английски език. На същата дата, на чужденеца е съставена Евродак дактилоскопна карта, получил е срещу подпис копие от Указания за правата и задълженията на чужденците, подали молба за закрила в Република България в превод на английски език, ведно със Списък на организации, работещи с бежанци и чужденци, подали молба за статут с приемни в ДАБ при МС. Посочените документи са подписани лично от чужденеца, след извършен превод на английски език, като е налице подпис на преводач и на дл. лице от ДАБ при МС.

От заповед № УРИ № 5392 ПАМ-1070/21.10.2020г. на СДВР се установява, че на основание чл.44, ал.5, т.1 и чл.44б, ал.1 от ЗЧРБ е отложено изпълнението на принудителна административна мярка по чл. 41, т.4 от ЗЧРБ, наложена със заповед УРИ 5392 ПАМ-4/07.01.2020г. спрямо жалбоподателя, като същият е задължен да се явява ежеседмично-всеки вторник в 10.00 ч. в 07 РУ-МВР по местоживееене, до отпадане на пречките по изпълнението на наложената ПАМ “Връщане до страна на произход, страна на транзитно преминаване или трета страна“.

С молба от 17.11.2020г. до директора на РПЦ-С. чужденецът е поискал разрешение по време на производството по ЗУБ да пребивава за негова сметка на адрес в [населено място], [жк], [жилищен адрес]03. След извършване на проучване и въз

основа на нотариално заверена декларация от Д. В. Ч. от [населено място], че ще осигурява достатъчно средства за издръжката на чужденеца, жилище и подслон, с Решение № 141/20.11.2020г., на чужденеца е разрешено да се настани на избрания адрес в [населено място] [жк], [жилищен адрес]03.

С покана рег. № УП 20531/17.11.2020г. чужденецът е поканен за провеждане на интервю на 26.11.2020г. от 10.00 часа, която е получена от него лично, срещу подпис на 17.11.2020г. Поканата е подписана и от преводач-В. П. и от дл. лице на ДАБ при МС.

На 26.11.2020г. интервюиращ орган на ДАБ –Ал.В. е провел интервю с чужденеца, в присъствието на преводач В. П.. Поради изразено от чужденеца несъгласие преводача да бъде от женски пол, интервюто е прекратено, като на чужденеца е разяснено от интервюиращия орган, че това ще доведе до забавяне на производството. Чужденецът е заявил, че разбира това и е съгласен. Интервюто е подписано от чужденеца, след превод на английски език от назначения преводач, подписано е от преводача, от интервюиращия орган и от присъстващия адвокат на чужденеца – адв. К. С..

От Протокол рег. № УП 20531/01.12.2020г. на ДАБ при Министерски съвет, РПЦ-С. се установява, че на 01.12.2020г. с чужденеца е проведено интервю от Ал.В. - интервюиращ орган на ДАБ при МС в присъствието на С. Ал Х.- лице от мъжки пол и преводач на английски език, както и в присъствието на адв. К. С., редовно упълномощен, съгласно представено в административна преписка пълномощно, за осъществяване на представителство на чужденеца пред ДАБ при МС.

Със Заповед № РД 05-248/23.03.2016г. на председателя на ДАБ е определен А. В. за интервюиращ орган, който на 01.12.2020г. е провел с чужденеца интервю, в присъствието на преводача С. Ал Х., както и в присъствието на пълномощника на чужденеца, адв. К. С.. Проведеното интервю е обективизирано в Протокол рег. № УП-20531/01.12.2020г. Протоколът е подписан от чужденеца, от неговия адвокат К. С., от преводача и от дл. лице, провело интервюто. В края на интервюто, в протокола е налице отбелязване, че интервюто е проведено на разбираем за чужденеца английски език и писменият му текст е прочетен на английски език. Посочено е, че не са съществували комуникативни пречки и няма възражения и допълнения. След положените подписи на лицата, участвали в проведеното интервю е налице ръкописно отбелязване на съображения от адв. К. С. във връзка с проведеното интервю.

В проведеното интервю чужденецът е посочил, че е напуснал Н. на 20.06.2018г. със самолетен полет от [населено място] до С., пътувал е легално с виза и е пристигнал в България на 21.06.2018г. След пристигането си в България е отишъл в [населено място], където е играл футбол-приятелски мачове три седмици, в отбора на „М.“, с който е имал предварителна уговорка да сключи договор, но такъв не е сключен.

Заявил е, че през м. октомври–ноември 2019г. е загубил паспорта си и личната карта, след като е получил студентска карта в България като студент в НСА, „Спортен мениджмънт“. В интервюто чужденецът е заявил, че не е членувал в политически партии и не е имал политическа дейност в Н., не е бил арестуван, съден и осъждан. Посочил е, че през 2016г.(не помни месеца) в [населено място] е бил спрян и пребит от нигерийската полиция, без повод, като са му взели всичко-пари и други неща. Заявил е, че това е единственият случай на проблем с полицията, не е имал други случаи, но твърди, че полицията в Н. има пълна власт да стреля и да убива всеки.

По време на интервюто чужденецът е заявил, че има приятелка-българка, от която чака дете и желае да остане в България, да живее заедно с жена си и детето, което

очаква и да продължи образованието си в НАС. Заявил е, че не желае да се върне в Н., заради жена си и детето, което очаква, тъй като животът там е много опасен и всеки може да бъде убит на улицата.

Въз основа на горното, с оспореното решение интервюиращият орган на ДАБ, на основание чл. 70, ал.1, във вр. с чл.13, ал.1, точки 1, 2, 11 и 15 от ЗУБ е отхвърлил като молбата на жалбоподателя за международна закрила.

При така установената фактическа обстановка и при спазване разпоредбата на чл. 168, ал.1 от АПК за проверка на оспорения административен акт на всички основания по чл.146 от АПК, настоящият състав извежда следните правни изводи:

Оспореното в настоящото производство решение е издадено от А. В.-интервюиращ орган на ДАБ, определен със Заповед № РД 05-248/23.03.2016г. на председателя на ДАБ. Решението е издадено в срока по чл.70, ал.1 от ЗУБ (регистрирането на чужденеца в ДАБ е извършено 17.11.2020г., а произнасянето на административният орган е от 04.12.2020г.), от което следва, че обжалваното решение е издадено от компетентен орган, в рамките на предметната му компетентност и при спазване на срока за произнасяне по чл.70, ал.1 от ЗУБ, който е определен на 14 работни дни. Следователно не е налице отменителното основание по чл. 146, т.1 от АПК, за отмяна на обжалваното решение, като доводите на пълномощника на жалбоподателя за нищожност на обжалваното решение, са неоснователни.

Оспореното решение съответства на изискването за форма на административния акт по чл. 59, ал.2 от АПК, вр. чл. 91 от АПК, като съдържа всички изискуеми от посочената разпоредба реквизити, включително правни и фактически основания за издаването му и не е налице отменителното основание по чл. 146, т.2 от АПК.

При издаване на оспореното решение не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила на АПК и специалния закон – ЗУБ, като наведените доводи в тази насока в жалбата, са неоснователни. По делото е установено, че чужденецът е подал молба за закрила и е регистриран в ДАБ на 17.11.2020г. , като е съставен регистрационен лист, дактилоскопна карта Евродак. С чужденеца е проведено интервю присъствие на преводач от мъжки пол, на английски език, в присъствието на упълномощен от него адвокат, с което изцяло са удовлетворени заявените от него искания в тази насока, при което са спазени изискванията на чл.63а, ал.1, ал.3, ал.6, ал.8, ал.9 и ал.11 от ЗУБ. На лицето е връчен екземпляр от Указания относно за правата и задълженията на чужденците, подали молба за закрила в Република България в превод на английски език, с което е информиран за процедурата, която ще се прилага в последователните ѝ фази; правата и задълженията му в хода на производството; последиците при неспазване на негови задължения и/или при отказ да сътрудничи на ДАБ; основанията за спирането и прекратяването ѝ. Връчен му е списък с адресите на организации, които работят с бежанци и чужденци, подали молби за статут в ДАБ. С оглед горното съдът приема, че е спазена процедурата по чл. 58, ал.8 от ЗУБ и не е нарушено правото му на защита.

Интервюиращият орган е провел интервюто с чужденеца в съответствие с изискванията на чл. 63а и чл. 63б от ЗУБ, при условия, които гарантират нужната поверителност, в присъствие на преводач на английски език и на лично упълномощен адвокат. Съдът приема, че не са допуснати нарушения по чл.35 и чл. 36 от АПК, тъй като в административното производство са събрани наличните по случая доказателства, изяснени са всички релевантни обстоятелства във връзка с

индивидуалното положение на чужденеца, както и актуалната обстановка в държавата му на произход.

Неоснователни са доводите на процесуалния представител на жалбоподателя за допуснати съществени процесуални нарушения в хода на административното производство, поради необсъждане на представените от жалбоподателя 15 нови писмени доказателства-материали на различни информационни агенции относно актуалната обстановка в страната на произход на чужденеца, тъй като административният орган е обсъдил актуалната обстановка в страната на база представената официална справка на ДАБ при МС, Дирекция "Международна дейност", в която се съдържа информация за актуалната обстановка в страната на чужденеца; информация за дейността на организацията "Б. Х." в Н. и нейния териториален обхват на действие; състоянието на сигурността в окръг М., щат Б.; състояние на сигурността в населените места: Нара, М.,А. и щата Е.. Представените от жалбоподателя печатни материали по чл.187 от ГПК, нямат характер на писмени доказателства по смисъла на чл.179 и чл.180 от ГПК. Независимо от това административният орган ги е обсъдил, наред с информацията съдържаща се в цитираната Справка за актуалната обстановка в Н., при което доводите на пълномощника на жалбоподателя за нарушено право на защита, са неоснователни.

Неоснователни са твърденията на пълномощника на жалбоподателя, наведени в жалбата и в съдебно заседание за извършен неточен превод по време на проведеното интервю на жалбоподателя от интервюиращия орган. В края на интервюто е налице отбелязване, че същото е проведено на разбираем за чужденеца английски език, не са съществували комуникативни печки и няма възражения и допълнения. Протоколът за проведено интервю е подписан от чужденеца, от назначения му преводач, от присъствалия на интервюто адвокат К. С. и от интервюиращия орган. В саморъчните възражения на адв. С. в протокола на проведеното интервю не се съдържат твърдения за неточен превод на въпросите към чужденеца и отговорите дадени от него.

Във възражението на адв. С. се съдържа обяснение, защо чужденецът не е обявил паспорта си за загубен, тъй като е изпитвал страх от полицията в България, но не и твърдения за неправилен превод по време на проведеното интервю. Във възражението на адв. С. е посочено още, че неправилно на чужденеца е отказана регистрация на 13.11.2020г., като единственият мотив на служителите на РПЦ-О. купел за отказа е, че чужденецът не е притежавал паспорт в оригинал, без да се съобрази факта, че на чуждия гражданин е наложена ПАМ „подписка“ със заповед на Д"Миграция", която се изпълнява по местоживееене всяка седмица, в ден вторник от 10.00ч. посочено е, че чужденецът е бил извикан на интервю в същия ден и час, като неявяването му ще доведе до негативни последици и налагане на по-тежка принудителна административна мярка. Въз основа на горното, съдът приема, че възраженията на адв. С. в протокола за проведеното интервю имат характер на допълнителни пояснения, но не съдържат твърдения да неточен превод на зададените на чужденеца въпроси и дадените от него отговори по време на проведеното интервю, с оглед на което доводите на адв. С. за допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила в хода на административното производство се приемат от съда за неоснователни.

Обжалваното решение е издадено в съответствие с материалния закон и не е налице отменителното основание по чл. 146, т.4 от АПК.

С обжалваното решение е прието, че молбата на чужденеца за международна закрила

е явно неоснователна по смисъла на чл.13, ал.1, т.1,2,11 и 15 от ЗУБ и като такава следва да се отхвърли в ускорена процедура в производството по общия ред.

Съдът счита, че са налице всички основания за отказ за международна закрила на чужденеца по чл.13, ал.1, т.1,2,11 и 15 от ЗУБ, посочени в оспореното решение. Съгласно чл. 13, ал.1 от ЗУБ молбата на чужденец за предоставяне на международна закрила се отхвърля като явно неоснователна, когато не са налице условията по чл. 8, ал. 1 и 9, съответно по чл. 9, ал. 1, 6 и 8 и чужденецът:

т.1. се позовава на основания извън предмета на този закон; т.2. не посочва никакви причини за основателни опасения от преследване; т.11. (отм., нова - ДВ, бр. 52 от 2007 г.) е влязъл в страната и пребивава по законоустановения ред и в разумен срок от влизането не заяви пред компетентен орган, че иска закрила, освен в случаите, когато закъснението е по независещи от него причини;

т. 15. (предишна т. 9 - ДВ, бр. 52 от 2007 г., изм., бр. 97 от 2016 г., предишна т. 14, бр.89 от 2020г.) след като е разполагал с достатъчно време и възможности, подава молбата си, за да осуети изпълнението на наложената му принудителна административна мярка "отнемане на правото на пребиваване в Република България", "връщане" или "експулсиране".

Правилни и обосновани са изведените от административния орган изводи, че чужденецът се позовава на основания извън предмета на ЗУБ. Посочените от него основания в интервюто за напускане на страната са извън обхвата на ЗУБ, тъй като не посочва никакви основателни опасения за преследване по смисъла на чл. 8, ал.1 и 9 от ЗУБ.

Твърденията на чужденеца в интервюто, че през 2016г. е бил пребит от нигерийската полиция, като след това не е имало други случаи на насилие, преследване и тежки посегателства нито от полицията, нито от други организации, не е бил арестуван, съден и осъждан, не попада в обхвата на понятието преследване по смисъла на чл. 8, ал.4 от ЗУБ.

От бежанската история на чужденеца не може да се направи извод, че същият търси закрила именно поради осъществено спрямо него преследване по смисъла на чл. 8, ал. 4 от ЗУБ - поради своята раса, религия, националност, принадлежност към определена социална група или поради политическо мнение и/или убеждение, тъй като в проведеното интервю не се сочат такива действия на преследване на чужденеца от страна политически, религиозни, терористични или паравоенни организации. Сочените от чужденеца обстоятелства правилно са преценени от административния орган като такива, извън предмета на ЗУБ, визирани в чл.13,ал.1,т.1 и т.2 от ЗУБ, при които молбата за закрила се отхвърля като явно неоснователна.

В случая са налице и предпоставките по чл. 13, ал.1,т. 11 и 15 от ЗУБ, обосноваващи явната неоснователност на молбата за международна закрила. От проведеното интервю е установено, че чужденецът е влязъл в

страната на 21.06.2018г. легално с виза, със самолетен полет от [населено място] до [населено място], като в разумен срок от влизането си не е заявил пред компетентен орган, че иска закрила, което е основание за отказ по чл.13, ал.1, т.11 от ЗУБ, при липса на установени от лицето независещи от него причини за закъснението да заяви закрила пред компетентен орган. В случая, от влизането на лицето в Р България -21.06.2018г. до подаване на молбата за закрила – 17.11.2020г. е изминал продължителен срок, повече от две години, при което правилно е прието наличието на основание по чл. 13, ал.1, т.11 от ЗУБ за отказ за закрила.

Установено е наличието и на основанието по чл. 13, ал.1, т.15 от ЗУБ, при което се отхвърля молбата за закрила като явно неоснователна. След като е разполагал с достатъчно време и възможности, чужденецът подава молбата си, за да осуети изпълнението на наложената му принудителна административна мярка "отнемане на правото на пребиваване в Република България", "връщане" или "експулсиране", за което спрямо чужденеца е издадена Заповед № УРИ 5392 ПАМ-4/07.01.2020г. за "Връщане до страна на произход, страна на транзитно преминаване или трета страна", изпълнението на която е отложено със заповед № УРИ № 5392 ПАМ-1070/21.10.2020г. на СДВР, на основание чл.44, ал.5, т.1 и чл.44б, ал.1 от ЗЧРБ.

В проведеното интервю чужденецът не е изложил твърдения и обстоятелства за наличието на предпоставките на чл. 9 , ал.1, б и 8 ЗУБ, за предоставяне на хуманитарен статут, като изложените в обжалваното решение мотиви и съображения в тази насока, се споделят от настоящия състав като правилни и обосновани. В обжалваното решение е извършена преценка на актуалната обстановка в страната на произход на чужденеца, на база представената справка вх. № МД-564/19.10.2020г. на дирекция "Международна сигурност" на ДАБ-МС и статиите от общодостъпни интернет източници, приложени към искане с рег. № УП-20531803.12.2020г. като е прието, че за чужденеца не съществува реална опасност от тежки посегателства по смисъла на чл. 9, ал.1-3 от ЗУБ.

Същият има реалната възможност да продължи да живее в Н., например в южния щат Е., където е роден и живял през по-голямата част от живота си и където според информацията в справка с вх МД-564/19.10.2020г. на дирекция "Международна дейност" на ДАБ-МС, обстановката е спокойна. Като показателно за обстановката в Н. е прието и твърдението на чужденеца в проведеното интервю, че неговите роднини- майка, двамата му братя и шестте му сестри продължават да живеят в Н..

В обжалваното решение, административният орган е приел, че не са

налице и предпоставките на чл. 9, ал.1-3 от ЗУБ, както и на чл.9, ал.6 и ал.7 от ЗУБ за предоставяне на хуманитарен статут на жалбоподателя, който извод съответства на събраните доказателства и се споделя от настоящия състав. Правилни и обосновани са изводите на административния орган за липса на предпоставките по чл.9, ал.8 от ЗУБ за предоставяне на хуманитарен статут. По силата на чл. 9, ал. 8 от ЗУБ хуманитарен статут може да бъде предоставен и по други причини от хуманитарен характер, както и поради причините, посочени в заключенията на Изпълнителния комитет на Върховния комисар на Организацията на обединените нации за бежанците. Изложените от жалбоподателя лични мотиви да живее в Република България, желанието му да продължи образованието си в страната, както и твърденията му за създадени лични и фактически отношения с българска гражданка, от която чака дете, са извън предметния обхват на чл. 9, ал.8 от ЗУБ, при наличието на които може да се предостави хуманитарен статут.

Съдът приема, че административният орган е изпълнил задължението си за задълбочено и всестранно установяване на релевантните факти и обстоятелства, като е извършил надлежна проверка, доколко субективните опасения на жалбоподателя от преследване или реална опасност от тежко посегателство, са реални и обективни. Обсъдена е задълбочено и детайлно актуалната обстановка в страната на произход на чужденеца, като данните от справка на ДАБ съвпадат с отразеното в решението на интервюиращия орган. Изведените правни изводи от административния орган за явна неоснователност на молбата за международна закрила по смисъла на чл. 13, ал.1, т.1, 2, 11 и 15 от ЗУБ, се споделят изцяло и от настоящия състав.

По изложените съображения, настоящият състав приема, че обжалваното решение е законосъобразно, като издадено при липса на отменителните основания по чл. 146, т.1-5 вкл. от АПК, вр. чл.91 от ЗУБ, с оглед на което жалбата като неоснователна следва да се отхвърли.

Водим от горното и на основание чл. 85, ал.1 от ЗУБ, Административен съд София-град, Първо отделение, 67-ми състав,

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Ш. К. Е., ЛНЧ [ЕГН], гражданин на Федерална Република Н., чрез адв. К. С. от САК, [населено място], пл.“П.Р.С.“ № 6, ет.2 против Решение № УП-ОК21/04.12.2020г. на Интервюиращ орган на Държавна агенция за бежанците, с което на основание чл. 70, ал.1, във вр. чл.13, ал.1, т.1,2,11 и 15 от ЗУБ е отхвърлена молбата му за

международна закрила.

Препис от решението да се връчи на жалбоподателя, чрез адв. К. С. и на
ответника.

Решението е окончателно(чл.85, ал.3 от ЗУБ,Изм. ДВ бр. 89/2020г.).

СЪДИЯ: